

Setelipainosta digitaaliseen turvallisuuteen

Saatamme joskus lukea tositarinoita muinaisista rocklegendoista, jotka vuokrasivat kartanoita tai linnoja Ranskan maaseudulla treenatakseen bändinsä kanssa. Mitenkähän asiat ovat meillä täällä Pedon lukijoiden keskuudessa?

Kuvittele mielessäsi kellarissa sijaitseva ikkunaton loukko, jossa somistaa hilseilevät betoniseinät ja punainen palo-ovi. Huoneessa on nuotteja hajan hajan lattialla, katkenneita kitarankieliä, rumpukapulan kappaleita, kaljapullon korkkeja, plektroja, ilmastointiteipin riekaleita, homeisia mattoja, vahvistimia, rummut ja pakkauskennoja sekä patjoja vasten seinää nojallaan...

Kuulostaa kalsealta, mutta kuvatunkin kaltainen treenikämpä on vain haaveuseimmille oululaisille bändinperustajille. Jos tuollaisen treeniloukon löytäisi, joutuisi siitä todennäköisesti pulittamaan sata, jopa kaksisataa euroa kuussa.

Ideaalinen soittotila

Vaikka bändit Oulussa ja muualla jotuvat tyytymään lähes minkälaisiin tahansa pikku

komeroihin, tulisi ideaalisen soittotilan toteuttaa seuraavat vaatimukset:

- Tilan tulisi olla riittävän suuri ja äänieristetty. Jo pelkästään rumpujen äänenpaine on niin suuri, että paukutus kantautuu pitkin seinä- ja lattiapintoja kauas. Rummut ja vahvistimet voivat olla telineillä tai paksujen mattojen päällä. Normaalille rockkvarterille tulisi olla vähintään 15-20 m² tilaa. Pienemmässä tilassa akustiikka ei toimi ja happi loppuu kesken.

- Treenikämpän tulisi olla lukollinen ja turvallinen. Mikään ei pilaa soittofilistä niin paljon kuin se, että rumpujen kalvot on hakattu rei'ille tai että efektipoljin on varastettu. Jos tila on lukittu, voi siellä säilyttää instrumentteja, vahvistimia ja studiotarvikkeita. Näin joka treenin alussa ei tarvitse kasata koko settiä.

- Soittotilan yhteydessä olisi hyvä olla wc ja suihku. Vatsa

toimii soittajillakin ja soittaessa tulee monesti hiki!

- Tila tulisi olla akustoitu. Betoniseinät voidaan peittää akustolevyillä, samoin katot. Lattialle voidaan levittää muutama kerros mattoja. Mikään ei estä käyttämästä ilmaisia, improvisoituja materiaaleja: Pahvilaatikoita, hdelmäpakkausten kennoja, vanhoja lakanoita jne.

- Soittajilla on velvollisuusiakin. Roskat ja tyhjät olutpullot pitää kerätä joka treenin jälkeen pois. Sisällä ei saa tupakoida. Päihteiden vaihtuksen alaisena ei saa tulla treenikämpälle. (Olutpullollinen hikisen treenin jälkeen sallitaan.)

Soittokierroksen avulla selviää, että oululaiset yhtyeet käyttävät treenikämpänään mm. isän ja äidin olohuonetta, autotallia, kaupungin vuokratiloja, firman tiloja, kellareita, kesämökkejä, pihämökkejä, väestönsuojia...

”

Meidän nettisivuillamme ei esimerkiksi ole linkkiä vapaista treenitiloista, koska sellaisia ei yksinkertaisesti ole tarjolla. Silti Hiukkavaaran karsamialueelta löytyy vielä edullisia ja siistejä soittotiloja!”

Oulun todellisuus iskee

Kouluikäisille soittajille on tiloja useasti kouluissa. 18 – 26 –vuotiaat soittoniekat voivat kysyä bänditiloja Oulun kaupungin nuorisoasiainkeskuksesta. Näitä kaupungin vuokratiloja on nykyään rajallisesti. Tällä hetkellä tiloihin on kuuden tai seitsemän yhtyeen mittainen jono. Lisäksi kaupungin soittotiloja saa käyttää korkeintaan kolme vuotta.

Jos soittajien keski-ikä lähestyy kolmeakymppiä, on tilanne vielä huonompi. Treenikämppiä on vaikea löytää edes rahalla. Moni bändiprojekti kuihtuu alkuunsa, kun sopivia tiloja ei tunnu löytyvän sitten mitenkään.

Hietasaaren huviloihin ei enää ole soittajilla asiaa, Topilan vanhat tehdastilat on joko purettu tai saneerattu muuhun käyttöön, vanha Atrian tehdas katoaa pian. Kaupungin kerrostalojen hal-

litukset pelkäävät joko soitto-
tuhuista aiheutuvaa melua, väestötilojensa rikkomista tai eivät muuten vain halua cajalsilmäisiä nahkatakkikavereita kellareihinsa.

Aseman kivikukkoa ollaan purkamassa. VR:n kerhotalo katosi jo vuosia sitten. Uudessa korvaavissa rakennuksissa ei ole sopivia tiloja tai ne on hinnoiteltu niin sanottuun markkinahintaan.

Rockpolis soittajan asialla

Rockpolis, eli musiikin tiedotus- ja neuvontakeskuksen projektipäällikkö Jarkko Halunen kertoo: ”Rokkisoit-

tajilla on ikävä kyllä sellainen maine, että mahdollisten treenitilojen omistajat saattavat mieluummin pitää tilojaan tyhjinä kuin vuokrata niitä muusikoille.”

